

ת"פ 42991/01/15 - מדינת ישראל נגד סלמאן אבן ברי

בית משפט השלום בפתח תקווה

28 מרץ 2017

ת"פ 42991-01-15 מדינת ישראל נ' אבן ברי

בפני	כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	סלמאן אבן ברי ע"י ב"כ עו"ד תמיר סלומון

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים, בהתאם למפורט בכתב האישום.

בהתאם לכתב האישום, ביום 30.11.14, בכניסה לכפר קאסם מכיוון אורנית, הסיע הנאשם ברכב מ.ר. 8068561 שני תושבי האזור, וזאת מבלי שהיו בידיהם אישורי כניסה או שהיה כדן.

ביום 5.1.16 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום והורשע בעבירה של הסעת שב"ח עבירה לפי סעיף 12א (ג) (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.

בהסכמת הצדדים, נקבע כי הנאשם יישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן אשר יבחן את הפעלת המאסר המותנה התלוי כנגד הנאשם, כאשר עמדת המאשימה היא להפעלתו.

עברו הפלילי של הנאשם

לבית המשפט הוגש גליון המרשם הפלילי של הנאשם, לפיו לנאשם 4 הרשעות קודמות.

בשנת 2004 הורשע בעבירה של הסעת שב"ח ונדון למע"ת.

בשנת 2005 הורשע בעבירות ביצוע עבודות ללא היתר ובסטייה מהיתר.

בשנת 2013 הורשע בעבירות תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש ועל הנאשם הוטלו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ביום 13.10.13 ניתן גזר דין בת"פ (שלום פ"ת) 322272-04-12 במסגרתו הורשע הנאשם בעבירות של הסעת שב"ח, עמוד 1

הפרעת שוטר במילוי תפקידו, ידיעה כוזבת והסתייעות ברכב לביצוע עוון/פשע.

בית המשפט גזר על הנאשם, בהסדר טיעון, 6 חודשי מאסר בעבודות שירות וכן הטיל על הנאשם 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור אחת העבירות בהן הורשע.

גזר הדין הוגש במסגרת הטיעונים לעונש.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר עולה כי הנאשם כבן 66, נשוי לשתי נשים ואב ל-5 ילדים בגילאי 14-42.

נמסר כי הנאשם הינו אנאלפבית וכי הוריו נפרדו בהיותו ילד צעיר.

נמסר כי הנאשם עסק ברעיית צאן של המשפחה מגיל צעיר וכן עבד בעבודות חקלאות.

הנאשם התחתן לראשונה בגיל 20 ונולדו לו 3 בנות וכן, כאשר הבן נפטר בשנת 2010 באופן טראגי.

הנאשם נישא בשנית בשנת 2001 ונולדו לו תאומים שכיום הינם בני 14.

נמסר כי נשותיו של הנאשם סובלות מבעיות רפואיות וכי הנאשם עצמו סובל ממצב רפואי מורכב, לרבות היותו מושתל כליה, ומחלות נוספות בגין אינו עובד ומקבל קצבת נכות.

נסקר עברו הפלילי של הנאשם כמפורט לעיל.

לגבי העבירה הנוכחית, הנאשם הודה בביצועה, אך לא גילה מודעות לחומרת העבירה והתקשה בנטילת אחריות.

הרושם שהתקבל היה כי הנאשם לא נרתע מהסנקציות העונשיות שהוטלו עליו.

עם זאת, הנאשם ביטא כיום חשש מתוצאות ההליך המשפטי לנוכח המאסר המותנה התלוי כנגדו ומצבו הרפואי המורכב.

בבחינת הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום נלקחו בחשבון ההפחתה מחומרת המעשים ונוקשות בדפוסי חשיבה, תוך בחירה בפתרונות שוליים לקשיים.

מאידך, מצבו הרפואי המורכב של הנאשם מהווה גורם מפחית סיכון כמו גם חששו מתוצאות הליך זה לנוכח המאסר המותנה.

בסיכום, לאור גישתו של הנאשם שאינה מכירה בחומרת העבירות ובהעדר נכונות לבחינת דפוסי התנהגותו, לא בא קצין המבחן בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם.

בנוסף, לאור החזרתיות בהתנהגותו והגישה שתוארה לעיל, וכן בהתחשב בסיכון להישנות התנהגות דומה, לא הומלץ על הארכת המאסר המותנה.

בדין מיום 21.2.17, שנקבע לטיעונים לעונש, טען ב"כ הנאשם כי לאחר שהתקבל התסקיר עבר הנאשם תאונה קשה שכללה תקיפה חמורה שריסקה את רגלו על ידי קבוצה של שודדים שרצו לגנוב את רכבו ורכשו.

נטען כי כתוצאה מכך היה הנאשם מאושפז תקופה של 87 ימים בבית החולים והוא מצוי כיום בהליכי שיקום.

בנסיבות אלה עתר ב"כ הנאשם לקבלת תסקיר משלים.

הוחלט כי אין מקום לדחייה של הטיעונים לעונש מאחר שמדובר במצב רפואי וניתן להציגו לבית המשפט באמצעות מסמכים רפואיים.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי הערך החברתי המוגן בעבירה שנפגע כתוצאה מהעבירה שביצע הנאשם הוא הגנה על ריבונות המדינה ועל בטחון הציבור, לצד הגנה על ערכים כלכליים.

נטען כי הנאשם פגע פגיעה מכריעה בערכים המוגנים ופגע בריבונות המדינה ובזכותה לקבוע את זהות הבאים בשעריה כאשר הסיע ביוזעין שני שוהים בלתי חוקיים בישראל.

ב"כ המאשימה הגישה פסיקה רלוונטית -

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 1671-09-13 **אילן סאלח נ' מד"י** הורשע הנאשם בהסעת 4 שב"חים.

על הנאשם נגזרו 15 חודשי מאסר בפועל ע"י בית המשפט השלום, בהתחשב באי לקיחת אחריות והעדר המלצה טיפולית בתסקיר שירות המבחן וכן בעברו הפלילי הכולל הרשעה קודמת בהסעת שב"חים.

במסגרת ערעור על חומרת העונש קוצרה תקופת המאסר לשנת מאסר.

בת"פ (שלום כ"ס) 1599-04-12 **מד"י נ' ענאבוסי ואח'** הורשע הנאשם במסגרת צירוף 3 תיקים גם בשתי עבירות של הסעת שב"חים.

בית המשפט התייחס למתחם הענישה הראוי בגין עבירה זו וקבע כי המתחם הראוי הינו בין מספר חודשי מאסר ל-8 חודשי מאסר.

נטען כי מתחם העונש ההולם בעבירה זו נע בין מספר חודשי מאסר ועד 8 חודשים בנסיבות ביצוע עבירה זו.

נטען כי בעניינו של הנאשם שבפנינו, עברו הפלילי כולל 4 הרשעות קודמות מתוכן 2 זהות.

עמוד 3

כן נטען כי לנאשם נאסר מותנה בן 8 חודשים שהינו בר הפעלה בתיק זה.

גזר הדין הוגש.

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם לא למד את הלקח והוא שב ומבצע את אותה עבירה.

נטען כי הנאשם נשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן שהוגש לפני כחצי שנה.

נטען כי מהתסקיר עולה שעל אף שהנאשם מודה במיוחס לו הוא גילה חוסר מודעות לחומרת ההתנהגות והוא מתקשה ליטול אחריות על מעשיו.

כן נטען כי התרשמות קצין המבחן היתה שהסנקציות העונשיות שהוטלו על הנאשם לא הרתיעו אותו לאורך זמן, כפי שניתן לראות הלכה למעשה.

נטען כי על אף ההתייחסות לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית בעניינו וזאת בין היתר לנוכח הסיכון להישנות עבירות אלו בעתיד, ולאור זאת אף לא הומלץ על הארכת התנאי.

ב"כ המאשימה טענה כי אין לזקוף לזכותו של הנאשם את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה שכן הוא עצמו אחראי להתארכות ההליכים ולדחיות.

לאור האמור לעיל עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר בתוך המתחם ולא ברף התחתון, הפעלה במצטבר של המאסר המותנה שתלוי ועומד כנגדו, מאסר מותנה נוסף ארוך ומרתיע שימנע מהנאשם לשוב ולבצע אותן עבירות.

כן עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם קנס כספי בהיות העבירה עבירה שמטרתה רווח כספי, גם אם במקרה זה לא קיבל הנאשם כספים, וכן פסילת רשיון בפועל ועל תנאי.

בנוסף צוין כי הרכב שנתפס שוחרר בכפוף להפקדת סכום של 7,000 ₪ שאותם עתרה ב"כ המאשימה לחלט במסגרת גזר הדין.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הינו כבן 68 וסובל ממספר בעיות רפואיות בגין הוא מוכר במוסד לביטוח לאומי ומקבל קצבת הבטחת הכנסה של כ-4,000 ₪ בחודש.

נטען כי מקצבה זו מתפרנסת משפחתו של הנאשם.

נטען כי הנאשם נשוי ל-2 נשים כאשר האחת מהן סובלת מבעיות קשות, לרבות בעיות נפשיות, ומטופלת בטיפולים אינטנסיביים.

כן נטען כי רעייתו השניה, הצעירה, מגדלת ביחד אתו את שני ילדיו הקטינים שהינם ילדים בני 14, ואף היא סובלת ממחלות רבות ומטופלת בכדורים דרך קבע.

ב"כ הנאשם צרף מסמכים רפואיים של כלל המשפחה, לרבות רשימת התרופות.

נטען כי כמעט 30% מההכנסה המשפחתית מופנית לרכישת תרופות.

ב"כ הנאשם פרט כי הנאשם סובל ממחלות רבות וכן עבר השתלת כליה.

נטען כי הנאשם נמצא בדרגת סיכון גבוהה, עבר אירוע מוחי לפני 3 שנים וסובל מחולשות בכל פרקי גופו וכן מסחרחורות וחרדות קשות.

ב"כ הנאשם טען עוד כי רגלו של הנאשם לאחר התקיפה החמורה שעבר, התרסקה כליל, והנאשם מטופל בבית רבקה ועובר הליך שיקומי ממושך, הכולל שחזור ברך.

הוצגה אסופת מסמכים רפואיים.

ב"כ הנאשם טען כי יש לזקוף לזכותו של הנאשם כי הודה בהזדמנות הראשונה בכתב האישום המתוקן.

ב"כ הנאשם טען כי בנסיבותיו של הנאשם יש להאריך את המאסר המותנה.

ב"כ הנאשם הפנה לת"פ (שלום פ"ת) 16459-12-09 מד"י נ' מדמוני.

באותו ענין הורשע הנאשם בעבירה של הסעת שב"ח ואף שכנגד הנאשם עמד מאסר מותנה של 8 חודשים, החליט בית המשפט להאריך את התנאי, בהמלצת שירות המבחן ולאור חלופי הזמן ונסיבות של הנאשם, וכן בהתייחס לכך שמדובר בענישה שאינה מידתית.

ב"כ הנאשם טען כי אף בעניינינו חלף זמן רב מביצוע העבירה וזאת בין היתר עקב מצבו הרפואי של הנאשם אשר נותח ועבר תהליך אשפוז ארוך וקשה.

נטען כי מכל מקום כנגד הנאשם לא נפתחו תיקים חדשים בשנתיים וחצי האחרונות.

ב"כ הנאשם התייחס לנסיבותיו האישיות הקשות כפי שעולות מתסקיר שירות המבחן, לרבות ילדותו בצל הפרידה של הוריו והפגיעה הרגשית כתוצאה מכך, וכן העובדה כי לפני כחמש שנים איבד את בנו בן ה-18 בנסיבות טרגיות, והקושי להתמודד עם האובדן.

ב"כ הנאשם טען כי על אף קביעותיו של קצין המבחן כי הנאשם לא למד את הלקח, ועל אף ההתייחסות לנוקשות מסוימת מצדו אשר היו יכולים ללמד על סיכון להישנות עבירות, הרי שכיום, במצבו הרפואי הקשה, לא יוכל הנאשם לבצע שוב עבירה זו.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם אמנם נכשל וביצע עבירה זו על אף המאסר המותנה שעמד כנגדו, אך הוא לא יחזור שוב על המעשים, בהיותו מודע כיום למחיר שהוא עלול לשלם.

נטען כי העבירה עצמה היא עבירה של הסעת שב"חים בתוך אזור שנושק לקו התפר בגבולות המדינה, וכי הנאשם העביר את השב"חים לשטחי זעטר שצמודים לאורנית כטובה והם לא הציעו והוא לא ביקש כסף.

נטען כי מדובר במספר מטרים בודדים במעבר בין אזור לכפר קאסם.

ב"כ הנאשם טען לקיומם של קשיים ראייתיים שונים ולכך שניתן היה לנהל את ההליך, אלא שמפאת מצבו של הנאשם בחר לבסוף שלא לנהלו.

ב"כ הנאשם הפנה לעפ"ג (מחוזי מרכז) 42224-05-14 **סרסור נ' מד"י**.

באותו ענין הורשע הנאשם בעבירה של הסעת שב"ח והסתייעות ברכב לביצוע עוון.

על הנאשם נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל מאסר על תנאי למשך שנה בחופף.

ערעור שהוגש על חומרת העונש התקבל ובית המשפט המחוזי האריך את שני המאסרים המותנים שעמדו כנגד הנאשם וביטל את שמונת חודשי המאסר בפועל.

בית המשפט ציין את מצבו הרפואי של הנאשם וכן את חלופי הזמן מביצוע העבירה כגורמים להקלה בעונש, זאת בנוסף לתסקיר חיובי אשר המליץ על הארכת המאסרים המותנים והעריך כי הסיכון להישנות עבירות הינו קטן.

לאור כל האמור, עתר ב"כ הנאשם להארכת המאסר המותנה וכן להתחשבות בית המשפט בעניין גובה הקנס לאור מצבו הכלכלי.

בעניין הבקשה לחילוט הכספים המופקדים, ב"כ הנאשם עתר לכך שיחולטו 5,000 ₪ בלבד, כך שסך של 2,000 ₪ יוחזר למשפחה על מנת לסייע להם בימים אלו.

הנאשם ביקש לומר את דברו בדיון

הנאשם הביע צער על מעשיו, והבטיח לא לחזור ולבצע עבירות אלו בעתיד. כן טען כי הינו מוגבל לנוכח מצבו הרפואי.

הנאשם טען כי מצבו קשה וכי הוא סובל מרגל שבורה וביקש את התחשבותו של בית המשפט במצבו.

דין

העבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים לישראל פוגעת בערך ריבונות המדינה וזכותה לבדוק את זהות הבאים בשעריה, ולמנוע סיכונים בטחוניים ופוליטיים מאזרחיה.

מתחם הענישה בגין העבירה שביצע הנאשם - הסעת שני שוהים בלתי חוקיים מכיוון קו התפר לתוך ישראל, נע, בהתאם לפסיקה שהוצגה, בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין מאסר בפועל של שמונה חודשים.

עולה מגליון המרשם הפלילי של הנאשם כי הוא שב וביצע עבירה על חוק הכניסה לישראל, בפעם השלישית, כאשר

מאסר מותנה מרתיע של שמונה חודשים תלוי נגדו.

ברי כי המניע לביצוע העבירה בנסיבות אלה הוא מניע כלכלי. ביודעו היטב את האיסור הפלילי והליכי המשפט, כפי שננקטו נגדו בעבר, אין זה סביר כי הנאשם נטל על עצמו סיכון למאסר ממושך וחילוט הרכב, רק כדי לעשות טובה לאנשים שאינו מכיר.

כעולה מהתסקיר, הנאשם לא הפיק לקחים וגם בפני שירות המבחן לא גילה תובנה לסיכון הציבורי שיצר בהתנהלותו זו.

מצבו הרפואי של הנאשם, שהינו מורכב, וגילו המבוגר, אינם מצדיקים הימנעות מהפעלת המאסר המותנה התלוי נגדו, וגם שירות המבחן לא המליץ על כך, בהעדר הפנמת לקחים ושינוי דרך אמיתי, כאשר להתרשמות שירות המבחן הסיכון שנשקף מהנאשם לא פחת.

עם זאת, אתחשב בגילו ובמצבו הרפואי לעניין חפיפת המאסר המותנה לענישה שאגזור בתיק זה.

לפיכך אני מורה על הפעלת המאסר המותנה התלוי נגד הנאשם מת"פ 32272-04-12.

אני גוזרת על הנאשם ארבעה חודשי מאסר בפועל.

העונשים ירוצו בחופף זה לזה, כך שבסך הכל ירצה הנאשם שמונה חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

אני מורה על חילוט סך של 5,000 ₪ מתוך הסכום שהפקיד הנאשם. היתרה תוחזר לנאשם.

אני גוזרת על הנאשם ששה חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל.

אני מורה על פסילת רשיון הנהיגה של הנאשם למשך שלושה חודשים מיום שחרורו.

הנאשם יפקיד את רשיון הנהיגה שלו בבית המשפט, שאם לא כן לא תתחיל הפסילה להימנות, גם אם בפועל לא ינהג.

3 חודשי פסילה על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה בה הורשע.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, א' ניסן תשע"ז, 28 מרץ 2017, במעמד הצדדים.

עמוד 7